

Panor. super secunda Primi.

Præsumitur a iudice. & quod no. Arch. ix. q. ii. ca. Lugdun. vide aliquid per Inn. de elec. ca. transmisam, & de dolo. c. cum olim. Si non appetat scriptura præsumitur, si non negatur, ut dicit glo. in d. c. quod sicut. Comp. de consue. c. cu dilectus. & Host. sup. si negatur, non præsumitur, si ius non exigit scripturam, tunc si actus est de recenti, solenitas non præsumitur, si negatur, si non negatur, præsumitur, ut dicit glo. de ele. c. quod sicut, & Comp. de consue. c. cu dilectus, & no. Host. sup. Si de antiqua, præsumitur, sic dicunt Doc. de testi. c. Albericus. talis tamē præsumptio faciliter tollitur probatio, ut dicit Inn. in c. snotuit. de elec. q. no. de hoc vide aliqd tactū p. Inn. de dolo. c. cu olim. An aut de aliis gestis p. mōdum p̄t̄us præsumatur, dicā de re iud. c. sicut, & p. Bar. ff. de ver. obli. sciendum. ¶ Nunc restat ultimō descendere ad dubium gl. quis arctetur ad probandum in causa appellatio? videlicet quid dicit gl. op. fuit iter legislat. I. Cal. tangit in d. c. qm̄. Comp. hic plenius. Bar. q. omnia colligit. in d. l. hi qui ad ciuilia. C. de app. & in l. i. ff. si pen. appel. & C. vt causæ post puber. adsit tutor. l. vnica. Dic si dubitate quis habeat probare, an sit appellatum, vel intra decē dies appellatum, vel sint petiti apostoli, vel solennia appellata nisi seruata fuisse, appellantur incumbit onus probandi, a de ap. c. ordi. lib. 6. & c. vt debitus. inf. de app. quod est verum, si appellans & appellatus prosequantur, si autem appellat⁹ tantum, & velit per hoc causam ad curiam esse, oportet q. prober solennia, ut no. de ele. c. i. li. vi. & no. de ele. cle. causam. Aut dubitatur an sit sic sententiatum, vel sit interlocutum, & appellans hēt hoc docere. Aut dubitatur de iniustitia vel iustitia appellatio, & si vna tantum pars prosequitur, illa dēt probare, siue ster pro sñia, siue contra. in Auth. de his qui ingre. ad ap. §. illud. C. de ap. l. ampliorem. & appellatus prosequens iustitiam, si vtraq; pars prosequitur, tunc si erit, de probatione evidenti per acta, q. a vnu dicit probatum, alter non, & disputatur de actis, appellatis dēt probare, q. a debet hēt cōpiam actorum promptam, ex quo appellationem prosequitur, & p. hoc petit apostolos & literas dimissorias. C. de app. l. quoniam nonnulli. & ex his apparebit probatum, vel non probatum, sicut ostendit legatum esse, vel non esse ex productione testamenti, ut l. f. C. de iure iur. ad hoc. inf. de l. c. t. c. i. per quod appetet q. tex. alle. non procedit quando suisset appellatum. In contrariū tamē multum facit tex. inf. de r. i. c. cum causa. dic vt ibi non. ¶ Sed certe hoc non puto, quia licet p. ducatur acta, & appareat testes probant, possibile est q. illis noluit fidem adhibere. Dic primum verum, si disputetur super solo facto, an tale instm̄ fuerit productum, vel non, vel an testes sic dixerint, vel non, sed si disputetur super defectu probationis, probatum, vel nō probatum, non poterit ex actis cōflare, quia effect⁹ probationis est in pectore primi iudicis, & animo, qui sp. non alligatur ad probationes in iudicio factas, tenet Bar. q. a hic cessat præsumptio sñia propter appellationem, & ideo non attenditur aliud extrinsecum, ni si quod appetat. Si agitur de probatione meritorum causæ per acta, vel in sñia, tunc is habet probare in cā appellationis q. in cā principali probavit. C. de app. l. hi qui, nec erit inconveniens q. iterum prober qui primo probavit, q. a erit facile producendo instrumenta & acta, q. prius non produxit alias nouiter habebit probare, de testi. c. fraternitatis. C. de temp. appel. l. per hanc. Sed p̄dicta vera, qn appellat⁹ diffinitiu, si ad interlocutoria, tunc ad iustificandam causam appellationis sem p. tenetur probare appellans, q. a illa est de solennitate appellationis. de ap. c. vt debitus, & c. ordi. de ap. lib. 6. Non ob. hēc decre. quia hic arctetur ad probandum appellationem, quia & ipse actor erat, ut dicit gl. & sic vbi vterq; est actor, vterq; probandi grauiatur onere. vel hic non pendebat appellatione, ut hic dicit Host. non ob. C. de ap. l. hi qui ad ciuilia. quia ibi de iure arctatur ad probandum appellans, quia habebat ius commune contra se, quo cauetur, ut quilibet ad vniuersa teneatur.

A D D I T I O

- a Onus probandi. Et ad hoc facit q. illi incumbit onus probandi tempus qui habet intentionem fundare uper tpe, vt est glo. quam multum commendat ibi Bald. & dicit esse fin. in l. 2. C. de pet. hz. de quo est glo. quam ibi Car. reputat fin. in cle. fin. in glo. pe. de ref. ad quod, vide And. Sic. in rep. rub. C. qui admi. col. 1. q. ibid. no. D. Ital.

S V M M A R I V M .

- 1 Renuncias literis non cōfertur renunciare iuri per ipsas quas ito. 2. 3.
2 Causa cessante, non cessat effectus iam in effe productus.

4 Instrumentorum traditio, vel donatio, vel legatum, an inducat traditionem, donationem, vel legatum rerum in eis contentarum.

C A P. VII.

- i **S** Anē. ¶ Qui renunciat literis, non renunciat iuri iam per literarum executionem consecuto. h. d. In prima recitat faſtum. In se- cunda mandatum, ibi. Quia vero Casus litera lis. Papa mandauit legato apostolicæ sedis, ut H. Subdiaco num Pietauen. ecclesiæ canonicum institui procuret, qui mandatis Papæ obtemperans ipsum institutum canonicum i eadem. Sed cum canonicī ipsum super ipso beneficio molestarent, de consilio quorūdam canonicorum illius ecclie misericordiæ capituli se subiecit, eis literas suas redēs, ipsum postea recipere non curabant. Vnde mādat eis Papa, cum ipse apud eos debuerit gratiam obtinere, dispe dium noscitur sustinere, quatenus ipsum H. recipient i canonicum, & in fratrem, eo non obstante q. eis literas suas reddidit. B. ¶ No. 1. q. renunciatione literarum quis nō excluditur a iure per literas q̄sito, & sic pempta cā non perimet effectus iam in effe productus. ¶ Not. 2. q. traditione a literarum q. q. renunciare iuri pendent, & literis adhærenti, non aut iuri iam p. literas executo, & ex literis nō pēdenti, & sic patet q. litera non h̄ loco tituli, qn̄ p. literas non est ad institutionem deuentum, de quo. sup. de rescri. per Cal. in c. in nostra. Not. literam, ibi. Quia vero vnde, quia allegabilis contra ingratos malum beneficiū remunerantes. ¶ Op. q. traditione literarum q. s. videtur renuncia- re iuri ex literis q̄sito. inf. de pac. c. cum pridem patet, quia b tradito inistro emptionis mācipii mancipium videtur do- natum, c. de do. l. i. & legato chirographo, actiones in chi- rograpno legatæ videntur ex chirographo competentes, ff. de lega. 3. l. eum qui chirographum, & qui obligauit in- strumenta agrorum, de agris sensisse v̄. C. quæ res pig. ob. posl. 2. & si restituit cautionem pignoris, pignus remisisse v̄. C. de remis. pig. l. creditricem, licet sec⁹ in restitutione pignoris, ff. de pac. l. iii. quia in pignore est utilitas, q. nō est in traditione instrumenti. data hac renunciatione seq̄tur q. agere non potest beneficiatus, q. a actor sine actione nō experitur, vt l. si pupillus. S. videamus, ff. de neg. ges. Gl. 3. signat cōtra primam. Sol. in gl. ii. q. perditur ius traditione literarum, & si voluntarie fiat absque fraude, non est remedium. si fiat cum fraude, haber remedium actionis de dollo, & sic fuit hic, quia fraudulēto cōsilio capituli inductus fuit. dicit tamen gl. q. non arctetur ad probandum dolum, q. a præsumitur eo q. ipse spe misericordiæ se subiecit, & ip. si misericordiam non fecerunt, quod no. Vel secundo dic, d quandoq; quis tantum se misericordiæ subiecit, & literas non

A D D I T I O N E S.

- a Traditione literarum. Ita no. Bald. in l. f. C. quando fī. vel pri. q. in l. 1. C. de dolo, omnino per Ale. post Baran. l. 2. ff. de pac. eundem Ale. l. 3. ff. de acq. pos. Bal. & Doc. in l. Mævia. ff. iolu. marci. l. mol. pos. But. in c. eccl. Romana. infra vlt. non cont. quod tan in effe verum in expressa traditione, in simplici ve- ro fucus, vt per Bal. in all. Mævia. ff. sol. ma. Zach.

- ¶ Circa illum passum an traditio instrumentorum & literarum habeat vim renunciacionis iuri contenti in literis & instrumento, & rei p̄fus. glo. Bar. & Alex. in lab. empione, ff. de pac. & Bal. in l. 1. in fi. C. de do. & Ale. in l. 3. ff. de acq. pos. vbi dicunt q. traditio instrumentorum haber. vim traditionis rei, & vim cōfessionis iuri, quod etiam voluit Bal. in l. 2. C. quando fī. vel pri- uia. & D. Ale. polt. Bar. in l. 2. ff. de pa. D. Anto. & Io. de Imol. in c. eccl. S. Ma. v. li. pend. dicunt quod simplex traditio instrumentorum non inducit donationem rei contenti in instrumentis, neque cōfessionem iuri, nisi efficta expressa donatione ipsorum instrumentorum & literarum, & non sim- ple traditio, quia donando expresse instrumenta, vel literas, non videtur do- nare illam chartam, sed videtur donare, & cedere ius quod in illis con- tinetur, quod etiam voluit Ale. in d. 3. fide acquir. pos. vbi dicit ita intelligentia esse quod voluit Bal. in l. Mævia. ff. so. ma. hic all. & dixit enam. But. in d. c. eccl. & Alex. in d. 3. quod traditio instrumenti empionis facta per emporiem venditori, vel traditio instrumenti cōfessionis facta per cōfessionem cedenti, non arguit refutationem contractus, qd est menti tenendum. Ant. Fr.

- b Traditio instrumento. Fortius tenerunt Gul. de Cu. Bar. Ang. Ful. in l. 2. ff. de pac. quod si reddatur instrumentum vni in quo erant duo obligati videtur remissa obligatio illi, cui est traditum, & cessat obligatio adiutoris alterius, quod ramen reprobatur Dom. Laf. in d. 2. & ibi ponit regulam cum fallentiis. Seb. Sapia.

- c Donatum. Adde Ro. confi. 57. & vide quod voluit idem Rom. confi. 446.

- d Misericordia. Adde Alex. confi. 76.
- ¶ Addit. Spec. in tit. de offi. ord. 3. 3. in fi. Zach.
- Circa hoc quando aliquid committitur misericordiæ aliquius, vel conscientia, illud intelligitur communis arbitrio boni viri, ita Bal. in l. voluntas, in 2. col. C. de fiducia & idem Bald. in l. 1. in j. col. C. de reb. cred. & in l. f. in vlt. col. C. de iure do. imp. & per Alex. plene ultra alios in l. f. sic, in 2. co. ff. de le- ga. 1. & per nouissimos in c. ne in uitariis, & ibi plene dixi, de consti. Ant. Fr.